ଅରୁଣକୁମାର ଏବଂ ଅନ୍ୟଜଣେ

ବନାମ

ଶ୍ରୀନିବାସ ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନେ

ଏପ୍ରିଲ 8,2003

[ଡୋରାଇସ୍ୱାମୀ ରାଜୁ ଏବଂ ଅଶୋକ ଭାନ୍, ନ୍ୟାୟମୂର୍ତ୍ତିଦ୍ୱୟ]

ଦଲିଲ ଓ ଦସ୍ତାବିଜ:

ଇଚ୍ଛାପତ୍ର - ର ଅର୍ଥ ନିରୂପଣ - ଦମ୍ପତିଙ୍କର କୌଣସି ସନ୍ତାନ ନ ଥିବାରୁ ପତ୍ନୀ ନିଜର ସ୍ୱ-ଅର୍ଜିତ ସମ୍ପତ୍ତିକୁ ନିଜ ସ୍ୱାମୀଙ୍କୁ ଏବଂ ତାଙ୍କ ମୃତ୍ୟୁ ପରେ ନିଜର ତିନି ଜଣ ନାବାଳକ ପୁତୁରାଙ୍କୁ ଇଚ୍ଛାପତ୍ର ଦ୍ୱାରା ଦାନ କରିବା - ଏହା ସ୍ପଷ୍ଟ ଭାବରେ ଉଲ୍ଲେଖ କରାଯାଇଥିଲା ଯେ ସ୍ୱାମୀଙ୍କ ମୃତ୍ୟୁ ପରେ, ତାଙ୍କ ସମ୍ପର୍କୀୟମାନଙ୍କର ଏହି ସମ୍ପତ୍ତି ଉପରେ କୌଣସି ଅଧିକାର ରହିବ ନାହିଁ - ଇଚ୍ଛାପତ୍ରକାରୀଙ୍କ ମୃତ୍ୟୁ ପରେ ଏବଂ ତାଙ୍କ ସ୍ୱାମୀଙ୍କ ମୃତ୍ୟୁର ତୁରନ୍ତ ପରେ, ସ୍ୱାମୀଙ୍କ ଭାଇ ଏବଂ ତାଙ୍କ ସନ୍ତାନମାନେ ସମ୍ପତ୍ତିକୁ ନିଜ ଦଖଲକୁ ନେଇଥିଲେ ଏବଂ ଏକ ସ୍ଥାୟୀ ନିଷେଧାଦେଶ ମକଦ୍ଦମା ଦାଖଲ କରିଥିଲେ ଯାହା ବାଦୀମାନେ ଏବଂ ନାବାଳକମାନଙ୍କ ପିତାଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ରାଜିନାମାରେ ଶେଷ ହୋଇଥିଲା - ପରବର୍ତ୍ତୀ ସମୟରେ ଇଚ୍ଛାପତ୍ରକାରୀଙ୍କ ତିନି ଜଣ ପୁତୁରା ଇଚ୍ଛାପତ୍ର ମାଧ୍ୟମରେ ନିଜର ଅଧିକାର ଦାବି କରି ଅନ୍ୟ ଏକ ମକଦ୍ଦମା ଦାଖଲ କରି ଦର୍ଶାଇଥିଲେ ଯେ ରାଜିନାମାଟି ଅନୁଚିତ ପ୍ରଭାବ, ବଳପ୍ରୟୋଗ ଏବଂ ମିଥ୍ୟା କଥନ ଦ୍ୱାରା କଳୁଷିତ ହୋଇଥିଲା - ବିଚାର କରୁଥିବା ନ୍ୟାୟାଳୟ ଯଦିଓ ଏହି ଦାବିକୁ ଗ୍ରହଣ କରିଥିଲେ ଯେ ରାଜିନାମା ଡିଗ୍ରୀ ବଳପ୍ରୟୋଗ ଏବଂ ମିଥ୍ୟା କଥନ ଦ୍ୱାରା କଳୁଷିତ ହୋଇଥିଲା, କିନ୍ତୁ ଭାରତୀୟ ଉତ୍ତରାଧିକାର ଅଧିନିୟମର ଧାରା 124 କୁ ଦୃଷ୍ଟିରେ ରଖି ଦର୍ଶାଇଥିଲେ ଯେ, ଇଚ୍ଛାପତ୍ରକାରୀଙ୍କ ସ୍ୱାମୀ ସମ୍ପତ୍ତିର ପୂର୍ଣ୍ଣ ମାଲିକ ଭାବରେ ଉତ୍ତରାଧିକାରୀ ହୋଇଥିଲେ ଏବଂ ସେହି ହେତୁ ବାଦୀମାନେ ସମ୍ପତ୍ତି ପାଇଁ ହକ୍‌ଦାର ନୁହଁନ୍ତି - ଦର୍ଶାଯାଇଛି ଯେ, ଇଚ୍ଛାପତ୍ରକାରୀଙ୍କ ଇଚ୍ଛାକୁ ପ୍ରାଥମିକ ଗୁରୁତ୍ୱ ଦିଆଯିବା ଉଚିତ୍ ଏବଂ ନ୍ୟାୟାଳୟଗୁଡ଼ିକ ଇଚ୍ଛାପତ୍ରକାରୀ ନିଜେ ବ୍ୟବହୃତ ଶବ୍ଦଗୁଡ଼ିକୁ ଯେଉଁ ପ୍ରେକ୍ଷାପଟରେ ଅର୍ଥପ୍ରକାଶ କରିବାକୁ ଚାହିଁଛନ୍ତି, ସେହି ପୃଷ୍ଠଭୂମିରେ ଶବ୍ଦଗୁଡ଼ିକର ଅର୍ଥ ନିରୂପଣ କରିବା ଉଚିତ୍ - ଇଚ୍ଛାପତ୍ରକାରୀଙ୍କ ସ୍ୱାମୀଙ୍କ ସପକ୍ଷରେ ଯାହା ଇଚ୍ଛାପତ୍ର କରାଯାଇଛି ତାହା କେବଳ ଏକ ସୀମିତ ଆଜୀବନ ସ୍ୱାର୍ଥ, ତାହା ଇଚ୍ଛାପତ୍ରରେ ସ୍ପଷ୍ଟ କରାଯାଇଛି - ଇଚ୍ଛାପତ୍ରରେ

ନିଜେ କାରଣ ମଧ୍ୟ ଦର୍ଶାଯାଇଛି ଯେ ସ୍ୱାମୀଙ୍କ ମୃତ୍ୟୁ ପରେ ଅନ୍ତିମ ଏବଂ ପୂର୍ଣ୍ଣ ଅଧିକାର ପ୍ରଦାନ କରିବା ପାଇଁ ତିନୋଟି ନାବାଳକ ସନ୍ତାନଙ୍କୁ କାହିଁକି ଚୟନ କରାଯାଇଛି - ଏହି ସବୁ ବ୍ୟତୀତ, ଏକ ସ୍ପଷ୍ଟ ଖଣ୍ଡ ଅଛି ଯାହା ନିଶ୍ଚିତ ଶବ୍ଦରେ ସ୍ଥିର କରେ ଯେ "ମୋ ସ୍ୱାମୀଙ୍କ ସମ୍ପର୍କୀୟମାନଙ୍କର ଏହି ସମ୍ପତ୍ତି ଉପରେ କୌଣସି ଅଧିକାର ନାହିଁ କିମ୍ବା ଭବିଷ୍ୟତରେ ମଧ୍ୟ ରହିବ ନାହିଁ" — ତେଣୁ ଏହି ଇଚ୍ଛାପତ୍ରକୁ ସ୍ୱାମୀଙ୍କ ସପକ୍ଷରେ ସମ୍ପତ୍ତିକୁ ପୂର୍ଣ୍ଣ ଭାବରେ ଇଚ୍ଛାପତ୍ର କରାଯାଇଛି ବୋଲି ଅର୍ଥ ନିରୂପଣ କରାଯାଇପାରିବ ନାହିଁ ଏବଂ ଏପରି ଅର୍ଥ ନିରୂପଣ କରିବା ଦ୍ୱାରା ନା କେବଳ ଇଚ୍ଛାପତ୍ରର କେତେକ ଖଣ୍ଡକୁ ପୁନଃ ଲେଖିବା ସହ ସମାନ ହେବ, ବରଂ ଏହା ଭାଷା ପ୍ରତି ଆଘାତ ପହଞ୍ଚାଇବ ଏବଂ ଇଚ୍ଛାପତ୍ରକାରୀଙ୍କ ପ୍ରକୃତ ଇଚ୍ଛାକୁ ପରାସ୍ତ କରିବ - ଇଚ୍ଛାପତ୍ରର ବିବରଣୀଗୁଡ଼ିକୁ ଅନୁଧ୍ୟାନ କରିବା ପରେ, ଇଚ୍ଛାପତ୍ରର ସମସ୍ତ ପ୍ରାସଙ୍ଗିକ ଅଂଶରେ ପ୍ରକାଶିତ ଇଚ୍ଛାପତ୍ରକାରୀଙ୍କ ଇଚ୍ଛାକୁ ପୂର୍ଣ୍ଣ ପ୍ରଭାବ ଦେଇ ଇଚ୍ଛାପତ୍ର ଉପରେ ରଖାଯାଇପାରୁଥିବା ଏକମାତ୍ର ସମ୍ଭାବ୍ୟ ଏବଂ ଯୁକ୍ତିଯୁକ୍ତ ଅର୍ଥ ନିରୂପଣ ହେଉଛି ତାଙ୍କ ସ୍ୱାମୀଙ୍କ ସପକ୍ଷରେ କରାଯାଇଥିବା ଦାନକୁ ଆଜୀବନ ସ୍ୱାର୍ଥ ଭାବରେ ଏବଂ ତାଙ୍କ ସ୍ୱାମୀଙ୍କ ଜୀବନକାଳ ପରେ ତିନିଜଣ ନାବାଳକଙ୍କ ସପକ୍ଷରେ ନିରଙ୍କୁଶ ଭାବେ ଅବଶିଷ୍ଟ ସମ୍ପତ୍ତିର ଇଚ୍ଛାପତ୍ର ଭାବରେ ଗ୍ରହଣ କରିବା - ଧାରା 124 ର ପ୍ରାବଧାନଗୁଡ଼ିକର ବିଚାରାଧୀନ ମାମଲା ପ୍ରତି କୌଣସି ପ୍ରାସଙ୍ଗିକତା ରହିବ ନାହିଁ ଏବଂ ଇଚ୍ଛାପତ୍ରର ଅର୍ଥ ନିରୂପଣ ଆଧାରରେ ଅପିଲକାରୀମାନଙ୍କ ଦାବିକୁ କାୟମ ରଖାଯାଉଛି ।

ନବନୀତ ଲାଲ୍ @ ରଙ୍ଗୀ ବନାମ ଗୋକୁଲ ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନେ, **[1976] 1 SCC 630 ଉପରେ ନିର୍ଭର କରାଗଲା ।**

ମୌଲେଶ୍ୱର ମଣି ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନେ ବନାମ ଜଗଦୀଶ ପ୍ରସାଦ ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନେ, **[2000] 2 SCC 468 କୁ ପୃଥକ୍ କରାଗଲା ।**

ଦେୱାନୀ ଆବେଦନ ଅଧିକାରିତା : ଦେୱାନୀ ଆବେଦନ ସଂଖ୍ୟା 9961-9962 of 1995.

ମୁମ୍ବାଇ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ 20.9.1993 ତାରିଖର F.A. ସଂଖ୍ୟା 3 ଏବଂ 36/1986 ମାମଲାରେ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଥିବା ରାୟ ଓ ଆଦେଶରୁ ଏହି ଅପିଲ ।

ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ପାଇଁ ଶ୍ରୀମତୀ ଜେ. ଏସ. ୱାଡ, ଆଶିଷ ୱାଡ ଏବଂ ସୁଶ୍ରୀ ନିହାରିକା ବହଲ ।

ଉତ୍ତରଦାତାମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଏସ୍. ଭି. ଦେଶପାଣ୍ଡେ ଏବଂ ସୁଶ୍ରୀ ଅନୁରାଧା ରୁସ୍ତୋଗୀ ।

ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କର ନିମ୍ନଲିଖିତ ଆଦେଶ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଥିଲା:

ଉପରୋକ୍ତ ଅପିଲଗୁଡ଼ିକ 20.9.1993 ତାରିଖରେ ବମ୍ବେ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟର ଔରଙ୍ଗାବାଦ ବିଚାରପୀଠର ଦୁଇ ଜଣିଆ ବିଚାରପତିଙ୍କ ଖଣ୍ଡପୀଠ ଦ୍ୱାରା FA ସଂଖ୍ୟା 3 ଏବଂ 36/1986 ମାମଲାରେ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଥିବା ସାଧାରଣ ରାୟ ଓ ଡିକ୍ରୀ ବିରୋଧରେ ଦାୟର କରାଯାଇଛି । ଉକ୍ତ ବିଚାରପତିମାନେ ବିଚାରଣ ନ୍ୟାୟାଳୟର ନିଷ୍ପତ୍ତିକୁ ବଜାୟ ରଖି କ୍ରସ୍-ଅବଜେକ୍ସନ୍ ସମେତ ଅପିଲଗୁଡ଼ିକୁ ଖାରଜ କରିଥିଲେ ।

ବିଚାର ପାଇଁ ଉଠିଥିବା ଏକମାତ୍ର ପ୍ରଶ୍ନଟି ଥିଲା, ସ୍ୱର୍ଗତ ରାମଚନ୍ଦ୍ର ଗଣେଶ ମୁଧଲୱାଡକରଙ୍କ ପତ୍ନୀ ସ୍ୱର୍ଗତ ସୀତାବାଇଙ୍କ ଦ୍ୱାରା 28.1.1969 ତାରିଖରେ ସମ୍ପାଦିତ ଇଚ୍ଛାପତ୍ରର କିପରି ବ୍ୟାଖ୍ୟା କରାଯିବ । ନିର୍ବିବାଦ ଭାବେ, ପ୍ରଶ୍ନୋକ୍ତ ଇଚ୍ଛାପତ୍ରର ବିଷୟବସ୍ତୁ ଥିବା ସମ୍ପତ୍ତିର ସେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ମାଲିକ ଥିଲେ । ନଥିରେ ଦାଖଲ ଓ ଉପସ୍ଥାପିତ କରାଯାଇଥିବା ଇଚ୍ଛାପତ୍ରର ଅନୁଦିତ ନକଲ ଅନୁଯାୟୀ, ଇଚ୍ଛାପତ୍ରକାରୀ ନିମ୍ନଲିଖିତ ଶବ୍ଦରେ ସମ୍ପତ୍ତିର ଅଧିକାର ପ୍ରଦାନ କରିଥିଲେ:

> “ମୋର ମୃତ୍ୟୁ ପରେ, ମୋର ସ୍ୱାମୀ ଶ୍ରୀ ରାମଚନ୍ଦ୍ର ଗଣେଶ ମୁଧଲୱାଡକର ନିମ୍ନରେ ବିସ୍ତୃତ ଭାବେ ଉଲ୍ଲେଖିତ ମୋର ସମ୍ପତ୍ତିର ଉତ୍ତରାଧିକାରୀ ଓ ମାଲିକ ହେବେ । ଏହି ଇଚ୍ଛାପତ୍ର ଅନୁଯାୟୀ, (i) ନରହରିଙ୍କ ପୁତ୍ର ମାଷ୍ଟର ଅନିଲକୁମାର, ବୟସ 12 ବର୍ଷ, (ii) ନରହରିଙ୍କ ପୁତ୍ର ମାଷ୍ଟର ଅରୁଣକୁମାର, ବୟସ 9 ବର୍ଷ, ଏବଂ (iii) ନରହରିଙ୍କ ପୁତ୍ର ମାଷ୍ଟର ଶଶିକାନ୍ତ, ବୟସ 6 ବର୍ଷ, ମୋର ସ୍ୱାମୀଙ୍କ ମୃତ୍ୟୁ ପରେ ମୋର ସମ୍ପତ୍ତିର ମାଲିକ ହେବେ । ନରହର ଶାମରାଓ ସତାରକର ସେମାନଙ୍କର ଅଭିଭାବକ ହେବେ।ମୋ ସମ୍ପତ୍ତି, ଯାହାର ବିବରଣୀ ନିମ୍ନରେ ଦିଆଯାଇଛି, ମୋ ସ୍ୱାମୀ ଶ୍ରୀ ରାମଚନ୍ଦ୍ର ଗଣେଶ ମୁଧଲୱାଦକର ଏବଂ ଉପରୋକ୍ତ ନାମଧାରୀ (i) ଅନିଲକୁମାର (ii) ଅରୁଣକୁମାର (iii) ନରହର ଶାମରାଓ ସତାରକରଙ୍କ ପୁତ୍ର ଶଶୀକାନ୍ତ ଏହି ଇଚ୍ଛାପତ୍ର ଅନୁଯାୟୀ ଉପଭୋଗ କରିବେ । ଏହି ଇଚ୍ଛାପତ୍ରଟି ମୋର ଉପରୋକ୍ତ ନାମିତ ସ୍ୱାମୀ ଏବଂ ନାବାଳକ ପୁଅମାନଙ୍କର ହିତ ଏବଂ ସମ୍ପତ୍ତିର ଉପଭୋଗ ପାଇଁ କରାଯାଉଛି । ଉକ୍ତ ନାବାଳକ ପୁଅମାନେ ମୋ ଝିଆରୀଙ୍କ ପୁଅ ଅଟନ୍ତି, ଅର୍ଥାତ୍ ମୋ ଭାଇଙ୍କ ଝିଅଙ୍କ ପୁଅ ଅଟନ୍ତି । ମୋର କୌଣସି ସନ୍ତାନ ନାହାନ୍ତି ଏବଂ ବର୍ତ୍ତମାନ କୌଣସି ସନ୍ତାନ ହେବାର ସମ୍ଭାବନା ମଧ୍ୟ ନାହିଁ । ଏହି ପୁଅମାନେ ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ମାଆ ସେମାନଙ୍କ ପିଲାଦିନରୁ ମୋ ସହିତ ରହିଆସିଛନ୍ତି । ସେଥିପାଇଁ ମୋର ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ସେହିଭଳି ସ୍ନେହ ଆଦର ରହିଛି, ଯେପରି

ସେମାନେ ମୋର ନିଜ ସନ୍ତାନ ଅଟନ୍ତି । ଯେହେତୁ ମୁଁ ସେମାନଙ୍କୁ ଆଦର କରେ, ମୋର ଇଚ୍ଛା ଯେ ମୋର ମୃତ୍ୟୁ ଏବଂ ମୋ ସ୍ୱାମୀଙ୍କ ମୃତ୍ୟୁ ପରେ ମୋର ସମ୍ପତ୍ତି ସ୍ୱାଭାବିକ ଭାବରେ ସେମାନଙ୍କ ପାଖକୁ ଯାଉ । ଏହି ଇଚ୍ଛାପତ୍ର ଦ୍ୱାରା ପ୍ରଦାନ କରାଯାଉଥିବା ମୋ ସମ୍ପତ୍ତିର ଉତ୍ସ ଏହିପରି ଅଟେ । ଏହା ମୋର ସ୍ୱ-ଅର୍ଜିତ ସମ୍ପତ୍ତି ଅଟେ । ମୋ ବିବାହ ସମୟରେ, ମୋ ମାଆ ମୋତେ 15 ତୋଳା ସୁନା ଦେଇଥିଲେ । ମୋ ବିବାହ ପରେ ମୋ ସ୍ୱାମୀ ମୋତେ 20 ତୋଳା ଓଜନର ଅଳଙ୍କାର ଦେଇଥିଲେ । ଏହିପରି 35 ତୋଳା ସୁନା ମୋର ସ୍ତ୍ରୀଧନ ଅଟେ ଏବଂ ସେହି ସୁନା ବିକ୍ରିରୁ ମିଳିଥିବା ଅର୍ଥରୁ ଉକ୍ତ ସମ୍ପତ୍ତି କିଣାଯାଇଛି ।

ମୋ ସ୍ୱାମୀଙ୍କ ସମ୍ପର୍କୀୟମାନଙ୍କର ଏହି ସମ୍ପତ୍ତି ଉପରେ କୌଣସି ଅଧିକାର ନାହିଁ କିମ୍ବା ଭବିଷ୍ୟତରେ ମଧ୍ୟ କୌଣସି ଅଧିକାର ରହିବ ନାହିଁ ।"

ଇଚ୍ଛାପତ୍ରକାରୀଙ୍କର 20.5.1976 ରେ ମୃତ୍ୟୁ ହୋଇଥିଲା । ତାଙ୍କ ସ୍ୱାମୀ, ଯିଏ ଇଚ୍ଛାପତ୍ର ବଳରେ ସମ୍ପତ୍ତିକୁ ନିଜ ଦଖଲକୁ ନେଇଥିଲେ, ତାଙ୍କର ମଧ୍ୟ 20.8.1976 ରେ ମୃତ୍ୟୁ ହୋଇଥିଲା । ଏହା ଜଣାପଡ଼େ ଯେ ଇଚ୍ଛାପତ୍ରକାରୀଙ୍କ ମୃତ ସ୍ୱାମୀ ରାମଚନ୍ଦ୍ରଙ୍କ ଭାଇ ତାଙ୍କ ପିଲାମାନଙ୍କ ସହିତ ମୃତ ରାମଚନ୍ଦ୍ରଙ୍କ ଶେଷକୃତ୍ୟ ସମ୍ପାଦନ କରିବାକୁ ଆସିଥିଲେ ଏବଂ ସେହି ସମୟରୁ ସେ ସେତେବେଳେ ନାବାଳକ ଥିବା ବାଦୀମାନଙ୍କୁ ସମ୍ପତ୍ତିରୁ ବେଦଖଲ କରି ସେଠାରେ ରହିବାକୁ ଲାଗିଲେ, ଯାହା ପରେ କେତେକ ଫୌଜଦାରୀ ଅଭିଯୋଗ ଆଦି ମଧ୍ୟ ହୋଇଥିଲା । ଏହା ମଧ୍ୟ ଜଣାପଡ଼େ ଯେ ତା'ର କିଛି ସମୟ ପରେ, 1996 ର ପ୍ରଥମ ଅପିଲ୍ ସଂଖ୍ୟା 36 ର ଆବେଦନକାରୀ (ଯିଏ ସେତେବେଳେ ଜଣେ ନାବାଳକ ଥିଲେ) ଏବଂ ଆବେଦନକାରୀମାନଙ୍କ ପିତାଙ୍କ ବିରୋଧରେ 689/1976 ଦେୱାନୀ ମୋକସ୍ଦମା ଦାଖଲ କରାଯାଇଥିଲା, ଯାହାର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ଥିଲା ସମ୍ପତ୍ତିର ଦଖଲରେ ହସ୍ତକ୍ଷେପ ନକରିବା ପାଇଁ ତାଙ୍କ ବିରୋଧରେ ନିଷେଧାଦେଶ ଆଣିବା ଏବଂ ସେହି ଘରର ପୂର୍ଣ୍ଣାଙ୍ଗ ମାଲିକ ଭାବେ ଘୋଷଣା କରିବା । ଉକ୍ତ ମୋକଦ୍ଦମାଟି କେତେକ ପୁଲିସ୍ ଅଭିଯୋଗ କାରଣରୁ ସୃଷ୍ଟି ହୋଇଥିବା ଅନୁଚିତ ଚାପ ଏବଂ ବଳପ୍ରୟୋଗ ଫଳରେ ଏକ ଆପୋଷ ବୁଝାମଣାରେ ଶେଷ ହୋଇଥିବା ପରି ଜଣାପଡ଼େ, ଏବଂ ସେହି ମୋକଦ୍ଦମାରେ ପାରିତ ଆପୋଷ ବୁଝାମଣା ଡିଗ୍ରୀ ବଳରେ ଉତ୍ତରଦାତାମାନେ ସମ୍ପତ୍ତିର ଦଖଲ ବଜାୟ ରଖିଥିଲେ । ଆବେଦନକାରୀମାନେ 76/1989 ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ଦେୱାନୀ ମୋକଦ୍ଦମା ଦାଖଲ କରି ଦାବି କରିଥିଲେ ଯେ ମୃତ ସୀତାବାଈଙ୍କ ଇଚ୍ଛାପତ୍ର ଅନୁସାରେ, ତାଙ୍କ ସ୍ୱାମୀ ରାମଚନ୍ଦ୍ରଙ୍କ ଆୟୁଷ ପରେ ସେମାନେ ସମ୍ପତ୍ତିର ମାଲିକ ହୋଇଛନ୍ତି । ସେମାନେ ଆହୁରି ମଧ୍ୟ ଦର୍ଶାଇଥିଲେ ଯେ ଆବେଦନକାରୀମାନଙ୍କ ପିତାଙ୍କ ଉପସ୍ଥିତିରେ ହୋଇଥିବା ଆପୋଷ

ବୁଝାମଣା ଡିଗ୍ରୀଟି ଅନୁଚିତ ପ୍ରଭାବ, ବଳପ୍ରୟୋଗ ଏବଂ ସତ୍ୟର ବିକୃତି ଦ୍ୱାରା ଦୂଷିତ ହୋଇଥିଲା, ତେଣୁ ଇଚ୍ଛାପତ୍ର ଅଧୀନରେ ଥିବା ଆବେଦନକାରୀମାନଙ୍କର ସମ୍ପତ୍ତିଗତ ଅଧିକାରକୁ ଏହା ପ୍ରଭାବିତ କରେ ନାହିଁ । ବିପକ୍ଷବାଦୀମାନେ ମୋକଦ୍ଦମା ସମ୍ପତ୍ତିକୁ ବେଆଇନ ଭାବେ ଦଖଲ କରିଥିବା ଦାବି କରି, ଆବେଦନକାରୀ-ବାଦୀମାନେ ନିଜକୁ ପ୍ରକୃତ ମାଲିକ ଏବଂ ମୋକଦ୍ଦମା ସମ୍ପତ୍ତିର ଦଖଲ ପାଇବାକୁ ହକ୍‌ଦାର ବୋଲି ଦାବି କରି ଦଖଲ ପାଇଁ ଏକ ମୋକଦ୍ଦମା ଦାଖଲ କରିଥିଲେ । ଏହି ମୋକଦ୍ଦମାକୁ କଠୋର ଭାବେ ପ୍ରତିଦ୍ୱନ୍ଦ୍ୱିତା କରାଯାଇଥିଲା । ବିଚାରପତି ବିଚାର ଶେଷରେ 1976 ର 689 ନମ୍ବର ଦେୱାନୀ ମୋକଦ୍ଦମାରେ ପାରିତ ଆପୋଷ ବୁଝାମଣା ଡିଗ୍ରୀ ବଳପ୍ରୟୋଗ ଏବଂ ସତ୍ୟର ବିକୃତି ଦ୍ୱାରା ଦୂଷିତ ହୋଇଥିଲା ବୋଲି ବାଦୀଙ୍କ ଦାବିକୁ ଗ୍ରହଣ କରିଥିଲେ ଏବଂ ଏହା ଆବେଦନକାରୀ-ବାଦୀମାନଙ୍କ ବାଟରେ ପ୍ରତିବନ୍ଧକ ସାଜିବ ନାହିଁ ବୋଲି ଦର୍ଶାଇଥିଲେ, କିନ୍ତୁ, ଇଚ୍ଛାପତ୍ରର ବ୍ୟାଖ୍ୟା କରି ବିଚାରପତି କହିଥିଲେ ଯେ ବାଦୀମାନଙ୍କ ସପକ୍ଷରେ ଥିବା ସମ୍ପତ୍ତି ସମର୍ପଣ, ଇଚ୍ଛାପତ୍ରକାରୀଙ୍କ ମୃତ ସ୍ୱାମୀ ରାମଚନ୍ଦ୍ରଙ୍କ ସପକ୍ଷରେ ଥିବା ସମ୍ପତ୍ତି ସମର୍ପଣ ଦ୍ୱାରା ପୂର୍ବବର୍ତ୍ତୀ ଏବଂ ରଦ୍ଦ ହୋଇଯାଇଥିଲା । ତେଣୁ ଭାରତୀୟ ଉତ୍ତରାଧିକାର ଆଇନ, 1925 ର ଧାରା 124 ର ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତ (i) ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତ ଆଧାରରେ ରାମଚନ୍ଦ୍ର ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ମାଲିକ ଭାବେ ଏହି ସମ୍ପତ୍ତିର ଉତ୍ତରାଧିକାରୀ ହୋଇଥିବାରୁ ବାଦୀମାନେ ପ୍ରାର୍ଥନା କରିଥିବା ପ୍ରତିକାର ପାଇବାକୁ ହକ୍‌ଦାର ନୁହଁନ୍ତି ।

ଏଥିରେ କ୍ଷୁବ୍ଧ ହୋଇ ଏହି ଆବେଦନକାରୀମାନେ ଦୁଇଟି ପୃଥକ୍ ଅପିଲ୍ ଦାଖଲ କରିଛନ୍ତି । ପ୍ରତିବାଦୀ ସଂଖ୍ୟା 1 ଠାରୁ 3 ଏବଂ 5 ଠାରୁ 7 RCS ସଂଖ୍ୟା 689/1976 ମାମଲାରେ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଥିବା ଆପୋଷ ଡିକ୍ରୀର ସ୍ୱରୂପ ଏବଂ ବୈଧତା ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ନିଷ୍କର୍ଷଗୁଡ଼ିକୁ ଆହ୍ୱାନ କରି କ୍ରସ୍-ଅବଜେକ୍ସନ୍ ଦାଖଲ କରିଛନ୍ତି । ସେହି ଅପିଲଗୁଡ଼ିକ ସହିତ ପ୍ରତି ଆପତ୍ତିଗୁଡ଼ିକୁ ମଧ୍ୟ ବିଦ୍ୱାନ ବିଚାରଣ ନ୍ୟାୟାଧୀଶଙ୍କ ନିଷ୍ପତ୍ତିକୁ ବଜାୟ ରଖି ଖାରଜ କରାଯାଇଥିଲା, ଯାହାର ପରିଣାମସ୍ୱରୂପ ଏହି ଅପିଲଗୁଡ଼ିକ ଦାୟର ହୋଇଛି ।

ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ବିଜ୍ଞ ଓକିଲ ତଳ ଅଦାଲତରେ ନିଆଯାଇଥିବା ଆଭିମୁଖ୍ୟକୁ ଦୋହରାଇ ଯୁକ୍ତି କରିଥିଲେ ଯେ ପ୍ରଶ୍ନୋକ୍ତ ଇଚ୍ଛାପତ୍ରର ସଠିକ୍ ବ୍ୟାଖ୍ୟା କରାଯାଇ ନାହିଁ ଏବଂ ଧାରା 124 ର ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତ (i) ଆଧାରରେ କରାଯାଇଥିବା ବ୍ୟାଖ୍ୟା ଫଳରେ ଏକ ଗୁରୁତର ଆଇନଗତ ତ୍ରୁଟି ଘଟିଛି । ବିଜ୍ଞ ଓକିଲଙ୍କ ଅନୁସାରେ, ଇଚ୍ଛାପତ୍ରକାରୀଙ୍କ ସ୍ୱାମୀ କେବଳ ଆଜୀବନ ସତ୍ତ୍ୱ ପାଇଥିଲେ, ଜଣେ ପୂର୍ଣ୍ଣାଙ୍ଗ ମାଲିକ ଭାବେ ପୂର୍ଣ୍ଣ ସତ୍ତ୍ୱ ନୁହେଁ ତଳ ଅଦାଲତଗୁଡ଼ିକ ଦ୍ୱାରା ଇଚ୍ଛାପତ୍ରର କରାଯାଇଥିବା

ବ୍ୟାଖ୍ୟା ଇଚ୍ଛାପତ୍ରକାରୀଙ୍କ ଇଚ୍ଛା ଏବଂ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟକୁ ବିଫଳ କରୁଛି, ତେଣୁ ଏହା ଗ୍ରହଣଯୋଗ୍ୟ ନୁହେଁ ।

ଅପରପକ୍ଷରେ, ଉତ୍ତରଦାତାମାନଙ୍କ ପକ୍ଷରୁ ଉପସ୍ଥିତ ବିଜ୍ଞ ଓକିଲ ତଳ ଅଦାଲତଗୁଡ଼ିକର ନିଷ୍କର୍ଷରୁ ସମର୍ଥନ ନେଇ ଯୁକ୍ତି କରିଥିଲେ ଯେ ଇଚ୍ଛାପତ୍ରର ସର୍ତ୍ତାବଳୀ ଅନୁସାରେ ଇଚ୍ଛାପତ୍ରକାରୀଙ୍କ ସ୍ୱାମୀ ତାଙ୍କ ପୂର୍ବରୁ ମୃତ୍ୟୁବରଣ ନକଲେ ବାଦୀମାନଙ୍କ ସପକ୍ଷରେ ଥିବା ଉତ୍ତରାଧିକାର କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ ହେବ ନାହିଁ। ଏବଂ ଯେକୌଣସି ପରିସ୍ଥିତିରେ, ଇଚ୍ଛାପତ୍ର ଅଧୀନରେ ସ୍ୱାମୀ ରାମଚନ୍ଦ୍ରଙ୍କ ସପକ୍ଷରେ ସୃଷ୍ଟି କରାଯାଇଥିବା ସ୍ୱାର୍ଥ/ସତ୍ତ୍ୱ କେବଳ ଏକ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ମାଲିକାନା ନଥିଲା, ବରଂ ଇଚ୍ଛାପତ୍ରକାରୀଙ୍କ ମୃତ୍ୟୁର ତୁରନ୍ତ ପରେ କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ ହୋଇଥିଲା ।

ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ପ୍ରକାରର କାଗଜପତ୍ର କିମ୍ବା ଦସ୍ତାବିଜ୍ ତୁଳନାରେ ଇଚ୍ଛାପତ୍ରର ବ୍ୟାଖ୍ୟା କରିବା ସମୟରେ ଅଦାଲତଗୁଡ଼ିକ ଯେଉଁ ମୌଳିକ ନୀତିଗୁଡ଼ିକୁ ଅନୁସରଣ କରିବା ଉଚିତ୍, ସେଗୁଡ଼ିକୁ ଏହି ବିଷୟ ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ସମସ୍ତ ମାମଲାର ଆଇନଗତ ସମୀକ୍ଷା କରି ଏହି ଅଦାଲତଙ୍କ *ନବନୀତ ଲାଲ୍ ଓରଫ୍ ରଙ୍ଗୀ* ବନାମ *ଗୋକୁଳ ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନେ*, [1976] 1 SCC 630 ରାୟରେ ସଂକ୍ଷେପରେ ନିମ୍ନମତେ ସ୍ପଷ୍ଟ କରାଯାଇଛି:

(i) ମୌଳିକ ନିୟମ ହେଉଛି ବ୍ୟବହୃତ ଶବ୍ଦଗୁଡ଼ିକର ଅଭିପ୍ରେତ ଅର୍ଥ ଖୋଜି ବାହାର କରିବା ପାଇଁ ବ୍ୟବହୃତ ଶବ୍ଦ ଏବଂ ପାରିପାର୍ଶ୍ୱିକ ପରିସ୍ଥିତିରୁ ଇଚ୍ଛାପତ୍ରକାରୀଙ୍କ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ କିମ୍ବା ଇଚ୍ଛା ନିରୂପଣ କରିବା;

(ii) ଏହା କରିବା ସମୟରେ, ଅଦାଲତ ନିଜକୁ ଇଚ୍ଛାପତ୍ରକାରୀଙ୍କ ସ୍ଥାନରେ ରଖିବାକୁ ହକ୍‌ଦାର ଏବଂ ଇଚ୍ଛାପତ୍ରର ସଠିକ୍ ବ୍ୟାଖ୍ୟା କରିବା ପାଇଁ ଓ ବ୍ୟବହୃତ ଭାଷାର ଅର୍ଥ ନିର୍ଦ୍ଧାରଣ କରିବା ପାଇଁ କେବଳ ବ୍ୟବହୃତ ଶବ୍ଦ ନୁହେଁ, ବରଂ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ବିଷୟ ଏବଂ ଇଚ୍ଛାପତ୍ରକାରୀ ଏକ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଅର୍ଥରେ ସେହି ଶବ୍ଦଗୁଡ଼ିକୁ ବ୍ୟବହାର କରିଥିବାର/କରିବାର ସମ୍ଭାବନାକୁ ମଧ୍ୟ ମନେ ରଖିବାକୁ ବାଧ୍ୟ;

(iii) ଇଚ୍ଛାପତ୍ରକାରୀଙ୍କ ପ୍ରକୃତ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ କୌଣସି ପୃଥକ୍ କିମ୍ବା ବିଚ୍ଛିନ୍ନ ଅଭିବ୍ୟକ୍ତିକୁ ଗୁରୁତ୍ୱ ନଦେଇ, ଇଚ୍ଛାପତ୍ରର ସମସ୍ତ ବ୍ୟବସ୍ଥାକୁ ଏକତ୍ର ପଢ଼ି ଏବଂ ସେଥିରୁ କୌଣସିଟିକୁ ଅନାବଶ୍ୟକ କିମ୍ବା ବିରୋଧାଭାସୀ ଭାବେ ଅଣଦେଖା ନକରି ଗ୍ରହଣ କରିବାକୁ ହେବ, ଯାହା ଦ୍ୱାରା

ପ୍ରତ୍ୟେକ ଅଭିବ୍ୟକ୍ତି କୌଣସି ନା କୌଣସି ପ୍ରଭାବ ପାଇବ, ନା କି ଅଭିବ୍ୟକ୍ତିଗୁଡ଼ିକୁ ଅକାମୀ କଲା ଭଳି ବ୍ୟାଖ୍ୟା କରାଯିବ ;

(iv) ଯେଉଁଠାରେ ଦସ୍ତାବିଜ୍‌ରେ ବ୍ୟବହୃତ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଶବ୍ଦକୁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ପ୍ରଭାବ ଦେଇ ଆପାତତଃ ବିରୋଧାଭାସୀ ମନେହେଉଥିବା ସମ୍ପତ୍ତି ସମର୍ପଣଗୁଡ଼ିକର ସମାଧାନ କରାଯାଇପାରିବ, ସେଠାରେ ଇଚ୍ଛାପତ୍ରକାରୀଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ବ୍ୟବହୃତ ଶବ୍ଦର ସ୍ପଷ୍ଟ ଅର୍ଥକୁ ସଂକୁଚିତ କରୁଥିବା ବ୍ୟାଖ୍ୟା ପରିବର୍ତ୍ତେ ଏହିପରି ଆପୋଷ ବ୍ୟାଖ୍ୟାକୁ ଗ୍ରହଣ କରାଯିବା ଉଚିତ୍;

(v) ଇଚ୍ଛାପତ୍ରଗୁଡ଼ିକର ବ୍ୟାଖ୍ୟାର ଏହା ଅନ୍ୟତମ ପ୍ରମୁଖ ନୀତି ଯେ, ଯେତେଦୂର ଆଇନଗତ ଭାବେ ସମ୍ଭବ, ଇଚ୍ଛାପତ୍ରରେ ଥିବା ପ୍ରତ୍ୟେକ ସମ୍ପତ୍ତି ସମର୍ପଣକୁ କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ କରାଯିବା ଉଚିତ୍, ଯେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଆଇନ ଏହାକୁ କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ କରିବାରେ ବାଧା ସୃଷ୍ଟି ନକରେ । ଯଦିଓ କ୍ରମାଗତ ସ୍ୱାର୍ଥ/ସତ୍ତ୍ୱ ପ୍ରଦାନ କରୁଥିବା ଦୁଇଟି ବିରୋଧାଭାସୀ ବ୍ୟବସ୍ଥା ଥିବା ପରି ମନେହୁଏ ଏବଂ ସୃଷ୍ଟି କରାଯାଇଥିବା ପ୍ରଥମ ସତ୍ତ୍ୱ ବୈଧ ଅଟେ, ତେବେ ପରବର୍ତ୍ତୀ ସତ୍ତ୍ୱ କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ ହୋଇପାରିବ ନାହିଁ; ତଥାପି ଅଦାଲତ ଏହି ବିରୋଧାଭାସକୁ ଏଡ଼ାଇବା ପାଇଁ ସମ୍ଭାବ୍ୟ ସର୍ବାଧିକ ସୀମା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପ୍ରଚେଷ୍ଟା କରିବେ, ଯାହା ଦ୍ୱାରା ଇଚ୍ଛାପତ୍ରରେ ଥିବା ପ୍ରତ୍ୟେକ ଇଚ୍ଛାପତ୍ରଗତ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟକୁ ଯେତେଦୂର ସମ୍ଭବ କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ କରାଯାଇପାରିବ ।

ଉପରୋକ୍ତ ସ୍ଥିତି ଘୋଷଣା କରିବା ପରେ, ପ୍ରଶ୍ନୋକ୍ତ ମାମଲା ଭଳି ସେଥିରେ ବ୍ୟବହୃତ 'ମାଲିକ' ଶବ୍ଦ—"ମୋର ସମସ୍ତ ସମ୍ପତ୍ତିର ଏବଂ ସମସ୍ତ ମାଲିକାନା କ୍ଷମତା ରହିବ" ଭଳି ଭାଷା ବ୍ୟବହାର କରାଯାଇଥିବା ସତ୍ତ୍ୱେ—ଇଚ୍ଛାପତ୍ରଟି କେବଳ ଆଜୀବନ ସତ୍ତ୍ୱ ପ୍ରଦାନ କରୁଛି ବୋଲି ବ୍ୟାଖ୍ୟା କରାଯାଇଥିଲା। ସମ୍ପତ୍ତିକୁ ଶେଷରେ ଇଚ୍ଛାପତ୍ରକାରୀଙ୍କ ଭଉଣୀ ପୁଅକୁ ଦେବା ପଛରେ ଥିବା ପ୍ରକୃତ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟକୁ କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ କରିବା ପାଇଁ ପ୍ରସଙ୍ଗ ଏବଂ ପାରିପାର୍ଶ୍ୱିକ ପରିସ୍ଥିତି ଉପରେ ନିର୍ଭର କରାଯାଇଥିଲା । ଉଚ୍ଚ ଅଦାଲତ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରତିପାଦିତ ନୀତି କିମ୍ବା ସିଦ୍ଧାନ୍ତର ପ୍ରଯୁଜ୍ୟତାକୁ ବାଦ୍ ଦେବା ପାଇଁ କରାଯାଇଥିବା ପ୍ରଭେଦ କୌଣସି ଯୁକ୍ତି କିମ୍ବା କାରଣ ବିନା କରାଯାଇଛି ଏବଂ ଏହା କୌଣସି ପ୍ରକୃତ କିମ୍ବା ବାସ୍ତବ ପାର୍ଥକ୍ୟ ଉପରେ ଆଧାରିତ ନୁହେଁ । ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଇଚ୍ଛାପତ୍ରରୁ ହିଁ ପ୍ରକାଶିତ ପ୍ରସଙ୍ଗ ଏବଂ ପାରିପାର୍ଶ୍ୱିକ ପରିସ୍ଥିତିରେ ସୁପ୍ରତିଷ୍ଠିତ ନୀତିଗୁଡ଼ିକୁ ପ୍ରୟୋଗ କରି ଏବଂ ଏକ ଯୁକ୍ତିଯୁକ୍ତ ଚିନ୍ତନ ପ୍ରକ୍ରିୟା ଦ୍ୱାରା ଏହାର ନିଷ୍କର୍ଷ ବାହାର କରି ବସ୍ତୁନିଷ୍ଠ ଭାବେ ଇଚ୍ଛାପତ୍ରର ବ୍ୟାଖ୍ୟା କରିବା ପରିବର୍ତ୍ତେ, ପ୍ରଥମେ ସ୍ୱାମୀଙ୍କ ସପକ୍ଷରେ ଥିବା ସମ୍ପତ୍ତି ସମର୍ପଣକୁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ମାଲିକାନା ବୋଲି

ଧରିନେଇଛନ୍ତି ଏବଂ ତା'ପରେ ବିଚାରାଧୀନ ମାମଲାରେ ଏହି ଅଦାଲତଙ୍କ ରାୟର ପ୍ରଯୁଜ୍ୟତାକୁ ଅପ୍ରାସଙ୍ଗିକ ବିଚାର ବୋଲି ଦର୍ଶାଇ ପୃଥକ୍ କରିବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କରିଛନ୍ତି ।

ଆମେ ଉଭୟ ପକ୍ଷରେ ଉପସ୍ଥିତ ଥିବା ବିଦ୍ୱାନ ପରାମର୍ଶଦାତାଙ୍କ ଦାଖଲକୁ ଯତ୍ନର ସହିତ ବିଚାର କରିଛୁ । ଇଚ୍ଛାପତ୍ରରେ ଥିବା ବର୍ଣ୍ଣନାଗୁଡ଼ିକୁ ଅନୁଧ୍ୟାନ କରିବା ପରେ ଏବଂ ଇଚ୍ଛାପତ୍ରକାରୀଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଅସନ୍ଦିଗ୍ଧ ଶବ୍ଦରେ ଖୋଲାଖୋଲି ଓ ଦୃଢ଼ ଭାବରେ ପ୍ରକାଶିତ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ, ଇଚ୍ଛାପତ୍ର ଅଧୀନରେ କରାଯାଇଥିବା ସମ୍ପତ୍ତି ସମର୍ପଣର ମୂଳ ଯୋଜନା, ତଥା ନାବାଳକ ଆବେଦନକାରୀମାନଙ୍କ ହିତ ପାଇଁ ଶେଷରେ ସମ୍ପତ୍ତି ଉଇଲ୍ କରିବାକୁ ତାଙ୍କୁ ପ୍ରବର୍ତ୍ତାଇଥିବା କାରଣଗୁଡ଼ିକର ଆଲୋକରେ ଏହାର ବ୍ୟାଖ୍ୟା କରିବା ପରେ, ତଳ ଅଦାଲତଗୁଡ଼ିକ ଦ୍ୱାରା କରାଯାଇଥିବା ବ୍ୟାଖ୍ୟା ସହିତ ଆମେ ସହମତ ହୋଇପାରୁନାହୁଁ କିମ୍ବା ଏହାକୁ ଅନୁମୋଦନ କରିପାରୁନାହୁଁ । ଯଦିଓ ଏହା ଦର୍ଶାଯାଇଛି ଯେ ଇଚ୍ଛାପତ୍ରକାରୀଙ୍କ ମୃତ୍ୟୁ ପରେ ତାଙ୍କ ସ୍ୱାମୀ ରାମଚନ୍ଦ୍ର ସମ୍ପତ୍ତିର ଉତ୍ତରାଧିକାରୀ ଏବଂ ମାଲିକ ହେବେ, ତଥାପି ସେଥିରେ ଏକ ଆବଶ୍ୟକୀୟ ସର୍ତ୍ତ ଏବଂ ସୀମାବଦ୍ଧତା ରହିଛି ଯାହା ଦର୍ଶାଉଛି ଯେ ଏହିପରି ଉତ୍ତରାଧିକାର କିମ୍ବା ମାଲିକାନା "ନିମ୍ନ ବର୍ଣ୍ଣିତ ବିବରଣୀ ଅନୁସାରେ" ହେବ, ଯାହାର ଅର୍ଥ ହେଉଛି ଇଚ୍ଛାପତ୍ରରେ ଥିବା ପରବର୍ତ୍ତୀ ସର୍ତ୍ତାବଳୀ ଅନୁଯାୟୀ କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ ହେବ । ଇଚ୍ଛାପତ୍ରର ଉକ୍ତ ଧାରା କିମ୍ବା ବ୍ୟବସ୍ଥାର ତୁରନ୍ତ ପରେ ଏହି ବ୍ୟବସ୍ଥା ରହିଛି ଯେ, ଇଚ୍ଛାପତ୍ର ଅନୁଯାୟୀ ସ୍ୱାମୀଙ୍କ ମୃତ୍ୟୁ ପରେ ଏହି ମାମଲାର ତିନିଜଣ ଆବେଦନକାରୀ ସମ୍ପତ୍ତିର ମାଲିକ ହେବେ । ଇଚ୍ଛାପତ୍ରକାରୀଙ୍କ ସ୍ୱାମୀଙ୍କ ସପକ୍ଷରେ ଉଇଲ୍ କରାଯାଇଥିବା ସମ୍ପତ୍ତି ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଇଚ୍ଛାପତ୍ରକାରୀଙ୍କ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ କେବଳ ଏକ ସୀମିତ ଆଜୀବନ ସ୍ୱାର୍ଥ/ସତ୍ତ୍ୱ ଥିଲା, ତାହା ଏହାର ତୁରନ୍ତ ପରବର୍ତ୍ତୀ ଶବ୍ଦଗୁଡ଼ିକ ଦ୍ୱାରା ମଧ୍ୟ ସ୍ପଷ୍ଟ ହୋଇଯାଉଛି, "ମୋର ସମ୍ପତ୍ତି..... ମୋ ସ୍ୱାମୀଙ୍କ ଦ୍ୱାରା..... ଏବଂ ଉପରୋକ୍ତ ନାମିତ.....ତିନିଜଣ ନାବାଳକଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଉପଭୋଗ କରାଯିବ । "ଇଚ୍ଛାପତ୍ରରେ ଆଗକୁ ଏହା ମଧ୍ୟ ଉଲ୍ଲେଖ ଥିବାର ଦେଖିବାକୁ ମିଳେ ଯେ, "ମୋର ଉପରୋକ୍ତ ସ୍ୱାମୀ ଏବଂ ନାବାଳକ ପୁଅମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ସମ୍ପତ୍ତିର ଲାଭ ଏବଂ ଉପଭୋଗ ପାଇଁ" ଏହା କରାଯାଉଛି । ଇଚ୍ଛାପତ୍ରରେ ନିଜ ସ୍ୱାମୀଙ୍କ ମୃତ୍ୟୁ ପରେ ସେହି ତିନିଜଣ ନାବାଳକ ସନ୍ତାନଙ୍କୁ ସମସ୍ତ ଓ ଚୂଡ଼ାନ୍ତ ମାଲିକାନା ଅଧିକାର ଦେବା ପାଇଁ କାହିଁକି ବଛାଯାଇଛି, ସେ ସମ୍ପର୍କରେ ଇଚ୍ଛାପତ୍ରରେ କାରଣ ମଧ୍ୟ ଦର୍ଶାଯାଇଛି । ଏହି ସବୁ ବ୍ୟତୀତ, ସେଠାରେ ଏକ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ବ୍ୟବସ୍ଥା/ଧାରା ରହିଛି ଯାହା ଅସନ୍ଦିଗ୍ଧ ଶବ୍ଦରେ ସ୍ପଷ୍ଟ ସର୍ତ୍ତ ରଖିଛି ଯେ, "ମୋ ସ୍ୱାମୀଙ୍କ ଆତ୍ମୀୟମାନଙ୍କର ଏହି ସମ୍ପତ୍ତି ଉପରେ କୌଣସି ଅଧିକାର ନାହିଁ କିମ୍ବା ଭବିଷ୍ୟତରେ ମଧ୍ୟ କୌଣସି ଅଧିକାର ରହିବ ନାହିଁ ।"

ଇଚ୍ଛାପତ୍ରରେ ଉଲ୍ଲେଖ ଥିବା ଉପରୋକ୍ତ ବ୍ୟବସ୍ଥାଗୁଡ଼ିକର ଆଧାରରେ, ଇଚ୍ଛାପତ୍ରଟି ସ୍ୱାମୀଙ୍କ ସପକ୍ଷରେ ସମ୍ପତ୍ତିକୁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଭାବେ ଉଇଲ୍ କରୁଛି ବୋଲି ବ୍ୟାଖ୍ୟା କରାଯାଇପାରିବ ନାହିଁ । ଏହିପରି ବ୍ୟାଖ୍ୟା କରିବା ଦ୍ୱାରା କେବଳ ଯେ ଇଚ୍ଛାପତ୍ରର ବିଭିନ୍ନ ଧାରାଗୁଡ଼ିକୁ ପୁନଃ ଲେଖିବା ଭଳି ହେବ ତାହା ନୁହେଁ, ବରଂ ଏହା ଭାଷାର ମୂଳ ଭାବନାକୁ ଆଘାତ ପହଞ୍ଚାଇବ ଏବଂ ଇଚ୍ଛାପତ୍ରକାରୀଙ୍କ ପ୍ରକୃତ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟକୁ ମଧ୍ୟ ବିଫଳ କରିଦେବ । ଅଦାଲତଗୁଡ଼ିକ ପ୍ରାୟତଃ ଏହି ପ୍ରମୁଖ ନୀତିକୁ ଦୋହରାଇଛନ୍ତି ଯେ ଇଚ୍ଛାପତ୍ରକାରୀଙ୍କ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟକୁ ପ୍ରାଥମିକ ଗୁରୁତ୍ୱ ଦିଆଯିବା ଉଚିତ୍ ଏବଂ ଇଚ୍ଛାପତ୍ରକାରୀ ନିଜେ ବ୍ୟବହୃତ ଶବ୍ଦଗୁଡ଼ିକୁ ଯେଉଁ ଅଭିପ୍ରେତ ଅର୍ଥ ଦେବାକୁ ଚାହୁଁଥିଲେ, ସେହି ପୃଷ୍ଠଭୂମିରେ ସେହି ଶବ୍ଦଗୁଡ଼ିକର ବ୍ୟାଖ୍ୟା କରାଯିବା ଉଚିତ୍ । ଏହି ଦସ୍ତାବିଜ୍‌ରେ ପ୍ରଚୁର ଆନ୍ତରୀଣ ପ୍ରମାଣ ବା ଉପାଦାନ ରହିଛି, ଯାହା ଆମ ବିଚାରରେ, ଏହି ମାମଲାରେ ମଧ୍ୟ 'ମାଲିକ' ଶବ୍ଦକୁ ଏକ ସୀମିତ ଅର୍ଥ ଦେବା ଏବଂ ସ୍ୱାମୀଙ୍କ ସପକ୍ଷରେ କରାଯାଇଥିବା ସମ୍ପତ୍ତି ସମର୍ପଣକୁ କେବଳ ଆଜୀବନ ସତ୍ତ୍ୱ ବୋଲି ବ୍ୟାଖ୍ୟା କରିବା ନିହାତି ଆବଶ୍ୟକ କରୁଛି । ଇଚ୍ଛାପତ୍ରରେ ଥିବା ବିବରଣୀଗୁଡ଼ିକୁ ଅନୁଧ୍ୟାନ କରିବା ପରେ ଆମେ ନିଶ୍ଚିତ ଯେ, ଇଚ୍ଛାପତ୍ରର ସମସ୍ତ ସମ୍ପୃକ୍ତ ଅଂଶରେ ପ୍ରକାଶିତ ଇଚ୍ଛାପତ୍ରକାରୀଙ୍କ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟକୁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ କରିବା ଦ୍ୱାରା ଯେଉଁ ଏକମାତ୍ର ସମ୍ଭାବ୍ୟ ଏବଂ ଯୁକ୍ତିଯୁକ୍ତ ବ୍ୟାଖ୍ୟା କରାଯାଇପାରିବ, ତାହା ହେଉଛି—ତାଙ୍କ ସ୍ୱାମୀଙ୍କ ସପକ୍ଷରେ କରାଯାଇଥିବା ସମ୍ପତ୍ତି ସମର୍ପଣକୁ କେବଳ ଆଜୀବନ ସତ୍ତ୍ୱ ବୋଲି ଗ୍ରହଣ କରିବା ଏବଂ ସ୍ୱାମୀଙ୍କ ଦେହାନ୍ତ ପରେ ଅବଶିଷ୍ଟ ସମ୍ପତ୍ତିକୁ ତିନିଜଣ ନାବାଳକଙ୍କ ସପକ୍ଷରେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ମାଲିକାନା ଆକାରରେ ଉଇଲ୍ କରାଯାଇଛି ବୋଲି ବ୍ୟାଖ୍ୟା କରିବା ।

ମୌଲେଶ୍ୱର ମଣି ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନେ ବନାମ *ଜଗଦୀଶ ପ୍ରସାଦ ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନେ*, [2002] 2 SCC 468 ମାମଲାରେ ଏହି ଅଦାଲତଙ୍କ ରାୟ ଉପରେ ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କ ବିଜ୍ଞ ଓକିଲ ଦେଇଥିବା ଦୃଢ଼ ନିର୍ଭରତା ଅନୁପଯୁକ୍ତ ଅଟେ; କାରଣ ସେହି ମାମଲାରେ ବ୍ୟାଖ୍ୟା କରାଯାଇଥିବା ଦସ୍ତାବିଜ୍‌ର ଭାଷା ଏବଂ ଆମ ସମ୍ମୁଖରେ ଥିବା ଏହି ମାମଲାର ଭାଷା ମଧ୍ୟରେ ବ୍ୟାପକ ଓ ମୌଳିକ ପାର୍ଥକ୍ୟ ରହିଛି । ଧାରା 124 ରେ ଥିବା ବ୍ୟବସ୍ଥାଗୁଡ଼ିକର ବିଚାରାଧୀନ ମାମଲା ସହିତ କୌଣସି ପ୍ରାସଙ୍ଗିକତା ନାହିଁ ଏବଂ ଇଚ୍ଛାପତ୍ରର ବ୍ୟାଖ୍ୟା ଆଧାରରେ ଆବେଦନକାରୀମାନଙ୍କ ଦାବି ଗ୍ରହଣଯୋଗ୍ୟ ଅଟେ । ଫଳସ୍ୱରୂପ, ଅପିଲ୍‌ଗୁଡ଼ିକୁ ମଞ୍ଜୁର କରାଗଲା, ତଳ ଅଦାଲତଗୁଡ଼ିକର ରାୟ ଏବଂ ଡିଗ୍ରୀକୁ ରଦ୍ଦ କରାଗଲା ଏବଂ ଆବେଦନକାରୀମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଦାଖଲ କରାଯାଇଥିବା ମୋକଦ୍ଦମାକୁ ପ୍ରାର୍ଥନା ଅନୁସାରେ ଡିଗ୍ରୀ କରାଗଲା ।

କୌଣସି ଖର୍ଚ୍ଚ ନାହିଁ ।

ଆର୍.ପି. ଅପିଲ୍‌ଗୁଡ଼ିକୁ ମଞ୍ଜୁର କରାଗଲା ।

ଅସ୍ୱୀକରଣ

"ଉପଭାଷାରେ ଅନୁବାଦିତ ରାୟ କେବଳ ମକଦ୍ଦମାରେ ପକ୍ଷଭୁକ୍ତ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କର ସୀମିତ ବ୍ୟବହାର ଏବଂ ତାଙ୍କ ଆଞ୍ଚଳିକ ଭାଷାରେ ବୋଧଗମ୍ୟ ହେବା ନିମନ୍ତେ ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଏବଂ ଅନ୍ୟ କୌଣସି ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ଏହା ବ୍ୟବହାର କରାଯାଇନପାରେ । ସମସ୍ତ ବ୍ୟବହାରିକ ଏବଂ ସରକାରୀ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ରାୟର ଇଂରାଜୀ ସଂସ୍କରଣଟି ପ୍ରାମାଣିକ ବିବେଚିତ ହେବ ଏବଂ ସମସ୍ତ କାର୍ଯ୍ୟାନ୍ୱୟନ ଏବଂ ନିଷ୍ପାଦନ ନିମନ୍ତେ ଏହା ଉପଯୁକ୍ତ ବିବେଚିତ ହେବ ।"

ଭାଷାନ୍ତର:

ତପସ୍ୱିନୀ ବିଶ୍ୱାଳ, ଅନୁବାଦିକା,
ଓଡ଼ିଶା ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ,କଟକ ।